

ninger, der tager sigte på at fremme en mere ligelig befolknings- og erhvervsmæssig fordeling mellem de enkelte landsdele.“

I de ledsagende bemærkninger anførte forslagsstillerne, at baggrunden for forslagetets fremsættelse var den fortsatte tendens til en ulige befolknings- og erhvervsfordeling i landets forskellige dele. Da virkningerne af egnsudviklingslovgivningen som helhed havde været små, fandt forslagsstillerne, at man yderligere måtte overveje anvendelsen af andre midler i et forsøg på at bremse den stigende ulighed. Det foresloges derfor, at problematikken blev undersøgt i et udvalg af eksperter. Som eksempler på problemer nævntes:

„*For hovedstadsregionens vedkommende:*

De særlige tilstande, som kan have sammenhæng med en høj grad af befolknings- og erhvervsmæssig koncentration, og som kan være vanskelige eller umulige at løse tilfredsstillende gennem lokale foranstaltninger. Det gælder de uløste problemer vedrørende trafikens udvikling og det særligt voldsomme investeringsbehov i den forbindelse — selv under forudsætning af ingen eller blot en beskedent vækst i området. Det gælder bolig-, vand- og anden forsyning. Det gælder omkostningsniveauet ikke mindst i boligsektoren og dettes afsmitning på resten af landet. Det gælder de uforholdsmæssigt store vanskeligheder og omkostninger ved forureningsbekæmpelsen i hovedstadsregionen, et problem, der hidtil ikke er løst, og hvor der er et betydeligt efterslæb. Miljøproblemerne i området er store, og sociale misforhold og kriminalitet næres af den høje befolkningskoncentration.

Forslagsstillerne ønsker at lægge vægt på en kvalitativ snarere end en kvantitativ vækst i området. En udvikling af de funktioner, som naturligt og nødvendigt hører hjemme i et storbyområde af national og international betydning, er til gengæld ønskelig og lettere at gennemføre, hvis man friholder hovedstadsområdet for virksomheder, der ikke øger områdets attraktivitet i den internationale sammenhæng.

For det øvrige land:

De særlige tilstande, som kan have sammenhæng med befolkningsafvandring og kun ringe erhvervsmæssig udvikling, og som egnsudviklingslovgivningen kun har kunnet påvirke marginalt. Det gælder arbejdsløshedsproblemer af mere varig karakter, lavtlønsproblemer, bolig/arbejdsstedstrafikken, som ofte er meget tid- og omkostningskrævende, problemer med varetagelsen af en række offentlige serviceforanstaltninger og behovet for at få de fornødne offentlige indtægter på et svindende befolkningsgrundlag. Samtidig opstår sociale og menneskelige problemer af stor vægt.

Det forekommer forslagsstillerne at være nærliggende at drage